

LLETRES COMPARTIDES

He estat tres dies a Mallorca i he sojornat dues nits. He visitat Palma, Binissalem, Inca i Porreres. Ja podeu imaginar que en tan poc de temps he vist molt poc de tots quatre llocs i, tanmateix, que intens pot ser un temps tan curt. He tornat amb les ninetes plenes d'imatges i, sobretot, amb el cor ple d'emocions. El viatge es devia a haver estat invitada pel projecte Lletres Compartides per visitar instituts i llibreries de l'illa. Lletres Compartides és una iniciativa ambiciosa que vol consolidar un espai literari comú. Jo he estat invitada com a autora valenciana a visitar Mallorca. Les entitats que promouen aquesta iniciativa són l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, l'Institut de les Lletres Catalanes, Mallorca Literària i el Consell Insular de Menorca. I sí, permeteu-me que en faça una mica de publicitat del projecte, perquè em sembla que la iniciativa és molt necessària, ja que encara hi ha fronteres i es fa difícil que els llibres editats al País Valencià arriben a les llibreries de les Illes i de Catalunya, i que els autors que són publicats per editorials de les Illes arriben a casa nostra i també a Catalunya. Els catalans sí que hi arriben, allà i ací. Evidentment, el teixit editorial és més fort. I no sé quantes coses més deuen passar. No soc sociòloga ni experta en res. Només escric. Ficció. Però crec, fermament, que els governs dels territoris de parla catalana, haurien de fer possible que tots els llibres publicats en la nostra llengua arribassen a totes les biblioteques públiques de la resta del territori, a més del propi, és clar, perquè al País Valencià això no passa ni amb els autors valencians. Els autors ho agrairíem molt. Sentiríem que aquest ofici solitari que és escriure té un valor. Cultural, social, humà, espiritual, polític. Perquè quan algú crea, el

que siga, fa un regal al món. I sentir que el món ho acull, ho accepta, en pren nota, diguem-ne, augmentaria —en soc certa— la voluntat necessària per continuar a crear. I ho dic sense pretensions. Sense la presumpció que aquest ofici siga més important que cap altre. Però amb la certesa que un poble necessita narradors que conten i poetes que canten, i que aquesta ignorància i displicència en què vivim, ens afecta, sí. Segons qui, d'una manera o una altra, però ens afecta.

He compartit lletres i paraules a Mallorca. He tingut públic captiu —alumnes d'institut— i públic voluntari —molt poc, poquíssim. Això no m'ha sorprès gens. El que m'hauria sorprès fora tenir-ne molt. Però el caliu que he sentit per part de les persones que m'han presentat —escriptores i professores—, i que han acudit ha estat genuí. Hem compartit ignoràncies i ganes de posar-hi remei. Me n'he vingut carregada de llibres, com no podia ser d'una altra manera. De na Caterina Valriu, de na M. Victòria Secall, de n'Àngels Cardona, de J. M. Vidal-Illanes. He gaudit de la parla de sa gent, de la meravella que és aquesta llengua que compartim. Mentre voltava per Palma, m'ha sorprès la quantitat de gent que parlava en català. També veure llibres de Ramon Llull i de Rondalles mallorquines a la botiga de la Seu. Què voleu, és una mica trist, haver de sorprendre'm per la normalitat, però si vius a València, això és un regal que t'omple d'esperança.

Na Laura Torres m'ensenyà amb passió la casa d'en Llorenç Villalonga a Binissalem, on hi ha la seu de la Fundació Mallorca Literària. Soc d'aquelles persones que es reserven el mos preferit per al final: na Sònia Domènech, que em feu de xofer, de mentora, de guia. El regal que el destí m'havia escrit a Mallorca. Com dirien allà, "per jo" ha estat un plaer.



**RAQUEL
RICART**

@RaquelRicart1
Escriptora

**Lletres
Compartides
és un projecte
pensat per
fomentar el
coneixement
i l'intercanvi
d'autors dels
diferents
territoris de
parla catalana**